

DÉLMAGYARORSZÁG

Szegeden husz kiváló dolgozó kapja meg a Magyar Élmunkás Jelvényt

Ujabb félmillió ember kéri Wallace jelölését

A pedagógus szakszervezet nőcsoportja is bekapcsolódik a munkaversenybe

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

V. évf. 92. sz.

ARA 60 FILLÉR

Szeged, 1948 ápr. 21. Szerda

Ahol a felszabadult ország első Üzemi Tanácsa megalakult

Megtörtént az első kommunista és szociáldemokrata szervezet egyesülése Szegeden

A Szegedi Kendergyár kapuja előtt keresztül az utcán hatalmas transzparens hirdeti: Világ proletárjai egyesüljete! A gyár kapujában élénk sürgős-forgás, Agócsi elvtárs fogadja a nagy esemény vendégeit, a város, a honvédség, a rendőrség, a többi szegedi nagyüzemek, szakszervezetek, pártok vezetőit, képviselőit. A szegedi kenderfonó kommunista és szociáldemokrata szervezetei tegnap egyesültek, első között az országban és elsőnek Szegeden.

Ünnepi hangulat az udvaron, a folyosókon. A hatalmas géptermekben mozdulatlanok az orsók, néhány órára

megállott a termelés, hogy a gyár munkásai és munkásnői jelen lehessenek egy nagy eseményen, amely új mérföldkövet jelent az üzem dolgozóinak életében. A gyár füstös falai sok kemény bérharcról és kisebb-nagyobb munkastragédiáról, az egyetértés hiányáról beszélhetnek, de ma, a tavaszi napsütésben ezek a komor falak is vidáman tekintenek a gyülekező tömegre mintha tudnák, hogy a testvérharcnak vége lesz és a zavartalan, termelő munka ritmikus ütemét és a munka és megelégedettség vidám dalát fogják visszhangozni ezután.

Ma nincs különbség kommunista és szociáldemokrata dolgozó között

A gyárudvaron az üzemnek több mint 800 fizikai és szellemi dolgozója ült össze. Amikor már mindenki elfoglalta helyét, a gyár fuvószekere Róvó Mihály elvtárs vezetésével a Himnuszot játszotta, majd az üzem dalárdája dr. Endrődi Ferenc vezetésével a »Madrid védői« című forradalmi munkásindulót énekelt. Ezután Török Gábor elvtárs, üzemi bizottsági elnök nyitotta meg a gyűlést, üdvözölte a megjelenteket és ismertette a magyar vasutasok és hajósok szakszervezetének üdvözlő táviratát a gyár üzemi pártszervezeteinek egyesülésére alkalmából. Ezután Pintér Géza elvtárs a Szociáldemokrata Párt szegedi intézőbizottsága nevében beszélt. Méltatta annak jelentőségét, hogy a Szegedi Kenderfonó munkássága veheti meg az első között az országban az egységes munkáspárt alapjait. Ez annak köszönhető, hogy az üzem dolgozói hosszú évtizedeken át aranybetűvel írták be nevüket a magyar munkásmozgalom történelmébe. A felszabadulás után élen járt az újjáépítésben, most pedig példát mutatnak az egész ország dolgozóinak. Pintér elvtárs ezután kemény kritikát gyakorolt a Szociáldemokrata Párt eddigi politikája fölött. A párt a Horthy-rendszerből magával hozta a megalkuvás szellemét, a hajlandóságot a kapitalizmussal való együttműködésre. Ez okozta ingadozó politikáját és azt, hogy nem vett részt a Magyar Kommunista Párttal együtt a magyar munkásság nagy lélekteljes megmozdulásaiban. Most, a párt meglibszulása után már semmi különbség nincs a kommunista és szociáldemokrata dolgozó között és semmi akadály nincs annak, hogy a két párt tagjai magasabb egységbe tömörülve harcoljanak a szocializmus megvalósításáért. Dr. Zöld Sándor elvtárs, or-

szággyűlési képviselő az MKP nagyszegedi végrehajtóbizottságának nevében üdvözölte a Szegedi Kenderfonó dolgozóit. Részletes kül- és belpolitikai tájékoztatójában vázolta, milyen körülmények között egyesülnek ma a kendergyári kommunista és szociáldemokrata

pártszervezetei. Minden munkás felvetheti a kérdést: tovább folytathatja-e békés újjáépítő munkáját, vagy pedig ismét pusztító háború söpör át az országban. Az imperialisták háborús szándéka távol áll a háború megvalósításának lehetőségétől. Ma már minden háborús uszítónak be kell ismernie, hogy vereséget szenvedett, szándéka megtört a Szyvetunio és a körülötte tömörült, az emberiség békés fejlődéséért dolgozó népek ellenállásán.

— A Pfeiffer-párt megsemmisítése után a magyar reakció és az amerikai imperializmus mentsvára a Szociáldemokrata Párt jobbszárnya lett. Ez is most megverten tért el a porondon, nem támadhat fel többé és megszűnt minden zavaró körülmény, amely eddig a munkást a munkással szembeállította. A következő: a munkaversenyek megindulása, az államosítás, az életszínvonal javulása. A hároméves terv ma már minden magyar dolgozó számára oly kedves, mint sa-

ját gyermeke, ezért sikerének utjából minden akadályt el kell hárítani. A több mint 500 magánkézben lévő nagyüzem államosítása is ezt a célt szolgálta. A munkaverseny nem a dolgozók újfajta kihasználása, hanem az életszínvonal emelésének legfontosabb eszköze. Minél jobban kihasználjuk a gépek hatáskörét, minél kevesebb a selejt, a felesleges mozdulat, annál biztosabb a hároméves

terv két és fél év alatti sikeres végrehajtása.

Zöld elvtárs ezután a római katolikus egyház Mindszenty-féle csoportjának merev demokráciaellenes magatartásáról és a népfront gondolatának diadalmas előrenyomulásáról emlékeztetett meg, majd kijelentette: a belső béke frontja egyre erősödik és a munkásság pártjainak egymásra találása pillanatában az egész dolgozó magyar népet nagy békevágy hatja át.

A munkásság feladata az egyesülés után

Ezután Zöld elvtárs az üzem kommunista dolgozóihoz szólt. Ismertette a kommunista és a baloldali szociáldemokraták évtizedeken keresztül vívott vállvetett harcát a reakció ellen. Kijelentette: abban, hogy idáig elérkeztünk, elévülhetetlen érdemeik vannak a baloldali szociáldemokrata elvtársaknak is. A Szegedi Kenderfonó munkásai ma életük egyik legnagyobb művét, az egységes munkáspártot alkotják meg, amelyben nem lesznek elsőrendű és másodrendű tagok.

Az egységes üzemi pártszervezet legfontosabb feladatai közé

fog tartozni a munkafegyelm továbbfejlesztése, a munkaversenyek általánossá tétele és minden egyes dolgozóra való kiterjesztése. A munkásság politikai öntudatának kiművelése, a dolgozók életszínvonalának emelése. Arra kérte a Szegedi Kenderfonó dolgozóit, álljanak szilárdan, belső meggyőződéstől áthatva az új vezetés mellett. A Szegedi Kenderfonó pedig a jövőben is példát mutatva dolgozzon a hároméves tervért, a demokratikus fejlődés meggyorsításáért és a szocializmus megvalósításáért.

Zöld elvtárs nagy lelkesedéssel fogadott beszéde után Kovács József elvtárs az eddigi szociáldemokrata üzemi pártszervezet nevében üdvözölte az egységgyűlést és átadta Zöld elvtársnak a gyár dolgozóinak ajándékát, egy háromszínű gombolyagba tűzött zászlócskát.

Ezután Nagygyörgy Mária, az üzem nemrégiben kinevezett munkásigazgatója az MKP üzemi szervezetének nevében ismertette azt az áldozatokkal teli munkát, amelyet a felszabadulás után súlyos napokban egy maroknyi csapat, mindannyian régi, baloldali mozgalmi emberek végeztek, hogy a kifosztott gyárat talpraállítsák. Dicsőítőleg emlékeztetett meg a gyár értelmiségi dolgozóiról is, akik derekas részt vállaltak az újjáépítés munkájában. Ezután beszélt azokról a szociális és kulturális vívmányokról, amelyeket a gyár dolgozói teljes összhangban, a pártszervezet eddigi vezetésével megteremtettek. Most, hogy pártjaink egyesülése percek kérdése — mondotta —, szeretettel és megbecsüléssel nyújtjuk kezünket a megtisztult testvérpárt felé és szilárdan hisszük, hogy egybeolvadva meg fogjuk valósítani a dolgozók szociális Magyarországot.

Beszéde végén Nagygyörgy Mária szintén szelnyaszólt nyújtott át Pintér elvtársnak, majd a gyár dolgozói szólaltak fel.

Ezután a gyár dolgozói járultak a mikrofon elé. Pósa Jánosné a szociáldemokrata dolgozók nevében a közömbösöket hívta fel csatlakozásra. Szabados András a műszaki dolgozók szilárd elhatározását tolmácsolta, hogy minden igyekezetükkel támogatni fogják az egységt munkásság munkalendületét. Nagy Józsefné az irodai dolgozók nevében üdvözölte az egységgyűlést, majd Krizsán Ferenc a következőket mondotta: Mi kommunisták mindig tudtuk,

Az olasz választások eddigi eredményei szerint

a demokratikus arcvonal az egész ország területén megerősödött

A belügyminisztérium hamis adatokat közöl — A kormány csak ürügyet keres a baavakozásra

Olaszországban lázas munka folyik a szavazatok összeszámolása körül. A pártok állandó szolgálatot tartanak és óráról órára közlik a megállapított részeredményeket. A közzétett választási eredményekről alkotott képet meglehetősen elferdíti az a körülmény, hogy a belügyminisztérium a keresztény demokrata pártra kedvező adatokat közöl elsősorban, Rómát a hamis számadatok özönével árasztják el.

A népi arcvonal az eddigi eredmények szerint abszolút többséget kapott Milánó elővárosában, Toscana, Emilia, Liguria tartományokban, Frenzében, Livornóban, Pistóban, Pratóban és Pisában.

Az UNIFA, az olasz kommunista párt lapja mai cikkében megállapítja, hogy a választáson általában

a demokratikus arcvonal az egész ország területén megerősödött, főleg Toscanában, Emilia és Liguriában. Délolaszországban pedig megjavította helyzetét.

A népfront sajtóirodája egyuttal közölte, hogy vasárnapról kezdve tervszerű visszaélések történtek az egész ország területén.

A kormány csak azokat az adatokat közli, ahol számára kedvezőek a szavazatok.

A kormány célja a feszültség fenntartása és a zavar felkelése, hogy csapatai és a rendőrséget bevetesse az állítólagos zavargókkal szemben.

Az eddigi eredmények világosan mutatják, hogy a küzdelem Gasperiék és Togliattiék között dőlt el. A többi kis pártok, Saragat harmadikutas csoportja, a különböző csoportosulások teljesen felmorzsolódtak.

A demokratikus népi arcvonal központi választási irodája kedden délelőtt a következő újabb jelentést bocsátotta ki:

A belügyminisztérium a választások lekintetében továbbra is részrehajló adatokat közöl a sajtóval és a közvéleménnyel. Hasonló eset történt az 1946-os választások idején is, amikor ugyanilyen módszerrel a keresztény demokrata párt választási győzelmének benyomását keltették. Kétségtelen, hogy

végül az igazságnak ki kell derülnie, mint ahogyan nem sokára elérkezik az az idő, amikor a hatóságoknak a konkrét számadatok kapesán el kell ismerniük a tényállást.

A demokratikus népi arcvonalhoz beérkező jelentések alapján kedden este 8 óráig a szenátusi választások eredménye a következőképpen alakult:

5.987.451 megszámolt szavazatból a keresztény demokrata párt 2.721.000 szavazatot kapott (43.9%), a demokrata népi arcvonal 2.438.000 (41.1%).

A képviselőválasztás eredményeit csak később számolják össze.

Rómából, az olasz reakció fellegvárából jelenti kedden este 7 órakor az AFP, hogy az olasz belügyminisztérium közleménye

szerint a római 1437 választási körzet közül eddig 1360-ban számlálták meg a képviselőválasztásokra leadott szavazatokat. Ezek megoszlása a következő:

Demokratikus népi arcvonal 225.755. Keresztény demokrata párt 443.331. Olasz szociális mozgalom (feketeingés fasiszta párt) 46.985. Köztársasági párt (a Saragat-féle szocialistákkal együttműködő és a kormánykoalícióban résztvevő párt) 55.615. Szocialista szövetség (a Saragat-féle disszidens párt) 37.613. Királypárt 22.360. Nemzeti blokk (az Uono Qualunque, neofasiszta mozgalom körül csoportosult tömb) 17.894. A többi kisebb pártok összesen 10.621.

A vidékről érkező képviselőválasztási részeredmények a római rádió közlése szerint a következők:

Perugia: Demokrata népi arcvonal 156.000. Keresztény demokrata párt 139.000.

Ancona és Macerata vidéke: Demokrata népi arcvonal 137.000. Keresztény demokrata párt 224.000.

Az olasz választásokról este 8 órakor a demokrata népi arcvonal választási irodája a következő közleményt adta ki:

Képviselőválasztás: Demokrata népi arcvonal 2.438.000. Keresztény demokrata párt 2.721.000. Szocialista szövetség 429.000. Köztársasági párt 109.000. Nemzeti tömb 109.000. Olasz szociális mozgalom 59.000. A többi szavazat a kisebb pártok között oszlik meg.